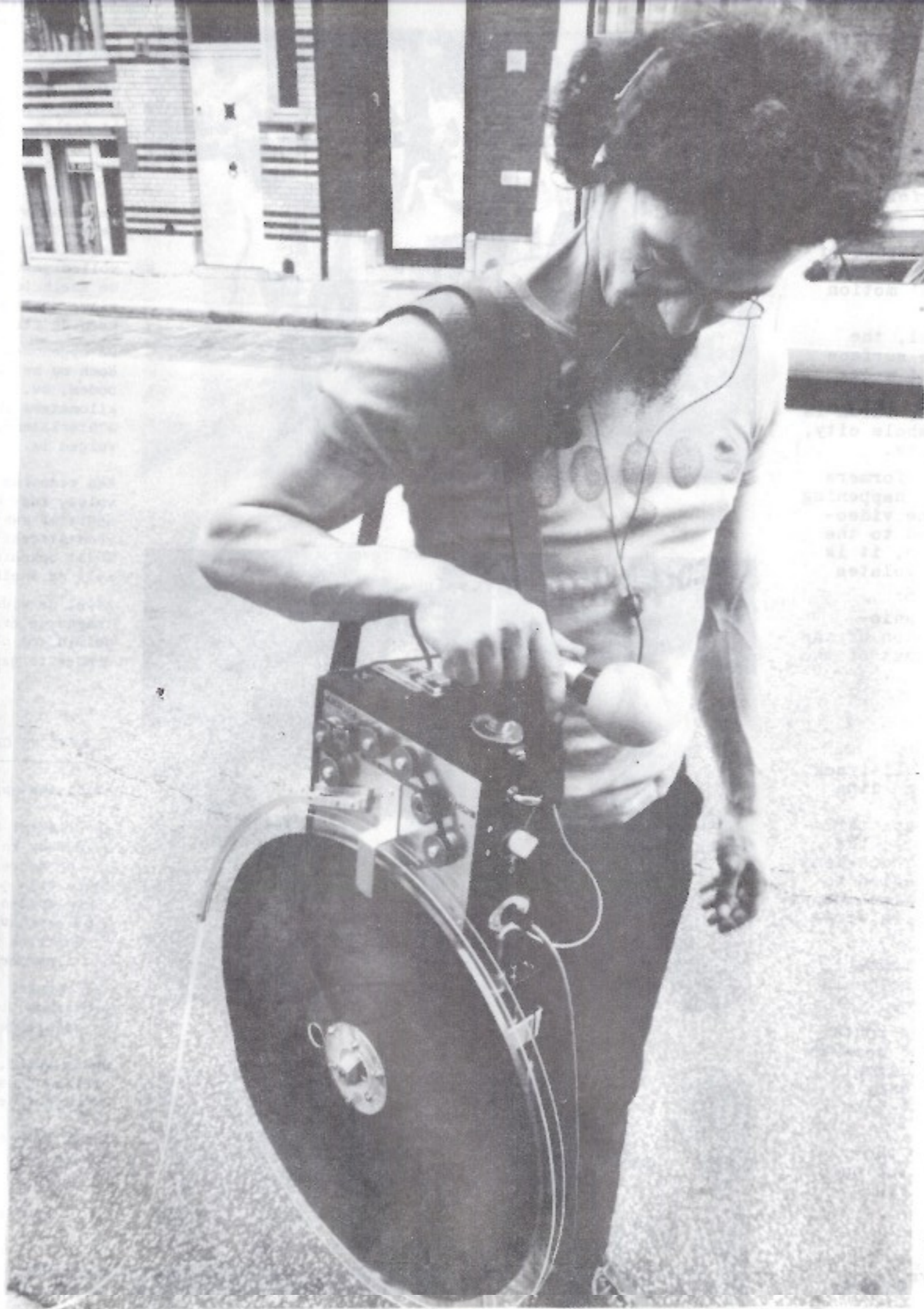

Soundtrack

Klankspoor

A EEN
LOGOS LOGOS
SOUNDSCAPE KLANKSCHAP
PROJECT PROJEKT
BY VAN
GODFRIED-WILLEM RAES
& MONIEK DARGE

no century but the 20th has heard as many sounds

nor has any other century ever provided the technical means to record these sounds sound has been unpalpably and invisibly present for millennia

today, though, we can imprison it therefore, this sound-track project

to congeal the sound of a city and to confront its inhabitants with it in a palpable and visible shape

to intercept sounds which rise and evaporate between walls of stone and brick, to record them and to leave them behind, as a track, through the city

and there where the soil still is permeable, to burry them and thus return them to the earth, which originated them.

geen eeuw heeft ooit zoveel geluiden gekend als de 20^e eeuw

maar ook geen andere eeuw, die ooit de technische middelen verschaftte, dit geluid vast te leggen

geluid was millenia lang als ontastbaar en onzichtbaar aanwezig

vandaag evenwel kunnen wij het gevangen nemen vandaar ook dit klankspoor-project

het geluid van een stad bevroren en de stad-bewoners ermee konfronteren in een tastbare zichtbare vorm

geluiden die opstijgen en verdampen tussen de stenen muren, nu in hun vlucht onderscheppen, vastleggen en als een spoor in de stad achterlaten

en daar waar de grond nog doordringbaar is, hen opnieuw begraven en terugschenken aan de aarde, die hen heeft voortgebracht

A path, running from north to south, which cuts the chosen city in two halves, is outlined upon the city-map.

The sound-track is drawn, following the path.

The sounds are recorded, by performers who follow the path by foot, on a magnetic tape, as long as the route (ca. 3km/2 miles), though not at the speed of any standard tape-recorder, but according to the rhythm of the performers' motion through the city.

Instead of being wound on a reel, the recorded tape is stuck to the surface of the road, or buried where it meets with soft soil (e.g. in parks); thus a long track of coagulated sounds, which is to be followed throughout the whole city, is left behind over several miles.

A videocamera, following the performers on their route is recording the happening as well visually as audibly. The video-soundtrack is directly connected to the audio-machinery, thus, here also, it is the performers' rhythm which regulates the speed of the sound-recording.

As well the video-tape as the audio-recording are delaying the erosion of the happening and of the sound to that of the matter which bears them.

TECHNICAL DATA

a) recording-equipment:

a machine, composed of a mono full-track recording-head and a similar recording amplifier plus oscillator without corrections of the frequency-characteristics (these are superfluous due to the high speed recording) and a playback-head with a playback amplifier, connected to headphones and supplied with a line output to provide the video soundtrack (a wireless radio is herefore used).

The machine is supplied with a tape-transport system composed of freewheels and tape-transport ball-bearings.

A tape of the same length as the route which is to be followed is wound upon an exceptionally giant reel (the maximal length of the route is limited only by the capacity of this reel, about 5 km / 3.10 miles).

No reel is supplied for winding the recorded tape, as this will end up onto the road-surface or into the earth.

b) the recording:

the tape is inserted into the recording-machine, while its utter end is fastened to the street (to this end stickers are designed on which besides the title of the project, "Sound-track", also the exact time and location of that particular bit of recording are notated).

The machine is carried by one of the performers who follows the route and meanwhile provides to the recording with a microphone - held hand - at the speed of his own motion.

As a matter of fact the audible result depends on the speed of the machine-bearer; thus this person provides a truly individualistic work, which only he will be able to listen to authentically. Each other person who would follow the whole route again shall always move at a speed - however minimally - different from the original performer's.

A permanent control of the recording is operated through headphones.

All of the sounds which cannot directly reach the performer's ears through the headphones, reach them, as well as the video-soundtrack, delayed and modulated by the varying speed at which he moves, via the tape.

(this way the videotape becomes a means to the democratization of this extremely unique work, whereas everyone shall afterwards have the opportunity to listen to the original sound)

From the start all of the recorded tape is fastened to the street or buried whenever possible.

This way the sound of each specific area remains at the place where it was originated.

This piece has been premiered in Ghent on July 16 1982. The route was at this occasion 3 km (2 miles) long, starting at the Logos-Foundation and ending at the Museum of Contemporary Art.

Collaborators/Performers were:

Moniek Darge (T-shirt design, sticking & burying)
 Johan Neyt (sticking)
 Didier Leroy (video-camera)
 Guy Van Belle (sticking)
 Godfried-Willem Raes (soundtracker)
 Phill Niblock (pictures)
 Johan Grimonprez (information)
 Jan Van Imschoot (public-interviews)
 and many others

An alternative version of this 'Sound-track' event uses live broadcast on a local television station of the video-images, of course with the sound derived from the 'Soundtracker'.

Een weg die de stad in twee helften klieft en van noord naar zuid loopt, vertrekkend vanuit het LOGOS-centrum en eindigend in het Museum voor Hedendaagse Kunst, wordt op het stadsplan uitgestippeld.

Over dit traject wordt het klankspoor getrokken.

De geluiden worden door de performers, die te voet het parcours afleggen, opgenomen op magnetische tape van dezelfde lengte als het volledige traject (ca.3km), en dit niet aan de snelheid van een bandopnemer, doch op het ritme waarmee de uitvoerders zich te voet doorheen de stad bewegen.

De opgenomen band wordt niet op een spoel gewikkeld, doch op het wegdek vastgekleefd, of op zachte bodem, bv. in parken, ingegraven, aldus een kilometers lang spoor van gestolde klanken achterlatend, dat doorheen de ganse stad te volgen is.

Een videocamera die de performers op hun traject volgt, legt het gebeuren zowel visueel als auditief vast. De soundtrack van de video is rechtstreeks aan de audio-apparatuur verbonden, zodat ook hier het ritme van de performers zelf de snelheid van de klank bepaalt.

Zowel de video-tape als de audio-opname vertragen de erosie van het gebeuren en van het geluid tot deze van de materie die hen tot drager is gemaakt.

TECHNISCHE GEGEVENS

a) opname-apparaat:

een toestel bestaande uit een mono volspoor-opneemkop en dito opneemversterker plus oscillator zonder correcties in de frequentiekenarakteristiek (deze zijn gezien de hoge snelheid waarmee zal opgenomen worden, overbodig) en een weergavekop met dijs weergaveversterker, gekoppeld aan een koptelefoon en voorzien van een lijnuitgang voor het maken van het klankdeel van de video.

Het toestel is voorzien van een bandgeleidingssysteem bestaande uit vliegwheels en bandgeleidingsrollen op kogellagers.

Op de spoel, speciaal voor dit doel in reuzenuitvoering gemaakt, is evenveel meter bandopnemer-band gewikkeld als het uitgestippelde traject lang is.

Er is géén spoel voorzien voor het opwickelen van de opgenomen tape; deze komt immers op het wegdek of in de aarde terecht.

b) de realisatie van de opname:

De band wordt in het opneemtoestel gevoerd en het uitgaande uiteinde wordt bij het vertrekpunt een eerste maal stevig aan de straat vastgekleefd. Het toestel wordt gedragen door de performers, die het traject afleggen en die dus tevens met behulp van een met het toestel verbonden microfoon - die in de hand wordt gedragen - de opname maken aan de snelheid waarmee zij zich voortbewegen.

In feite is de snelheid van de drager van het toestel bepalend voor het sonore resultaat op de band; aldus vervaardigt deze persoon een hyperindividueel werk dat slechts authentisch door hemzelf te beluisteren valt. Iedere persoon immers die het volledige traject terug zou overdoen, zal steeds een - hoe minimaal ook - verschillende snelheid hebben dan de originele performer.

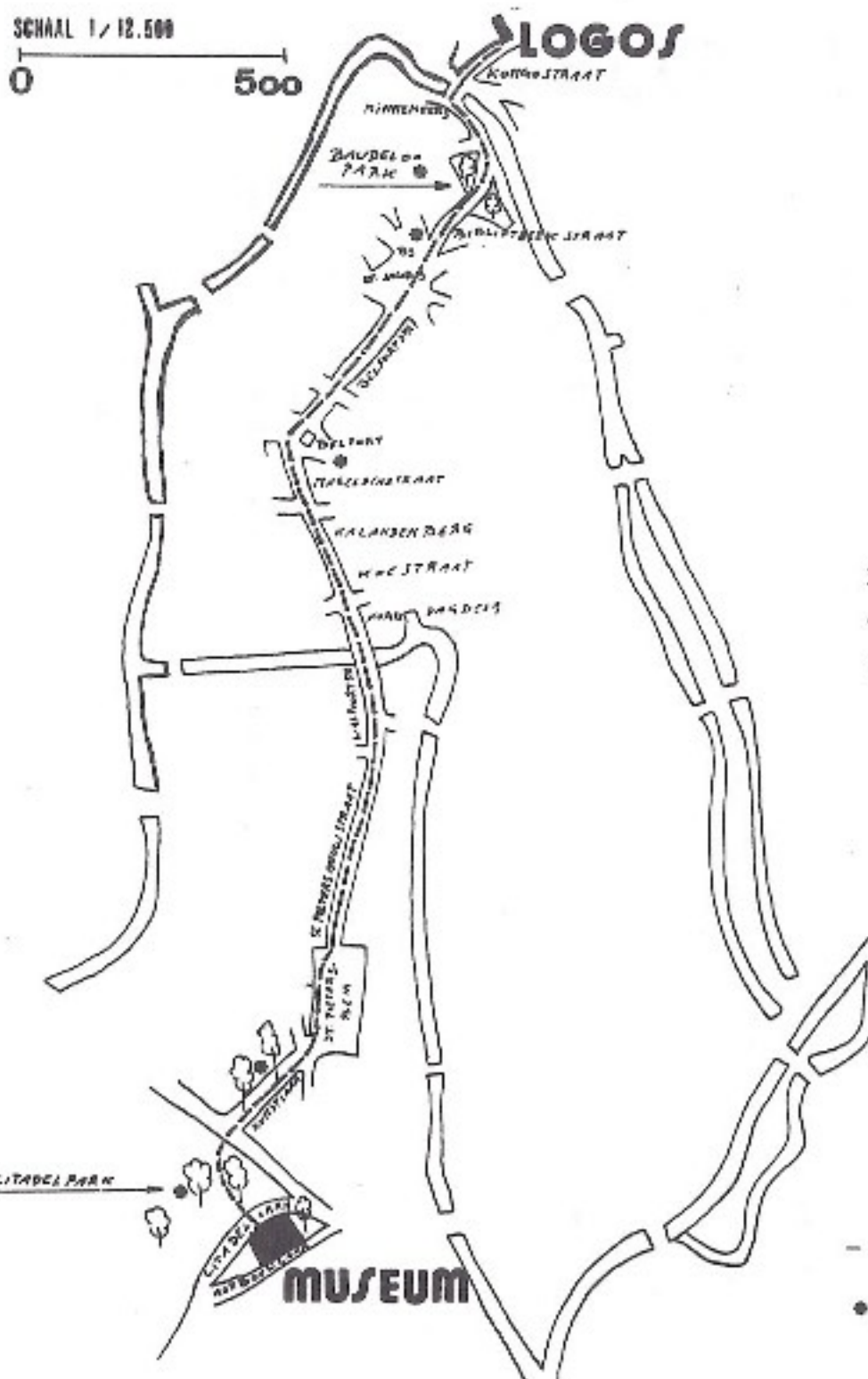
De opname wordt gecontroleerd via de koptelefoon.

Alle aanwezige geluiden die door de koptelefoon de oren van de performer niet rechtstreeks kunnen bereiken, komen op de band terecht en via deze komen ze enigszins vertraagd en gemoduleerd door de variabele snelheid waarmee hij zich voortbeweegt, terug aan zijn oren, alsook op het klankspoor van de videotape.

(op die manier wordt de video-opname een middel tot democratiseren van dit uiterst unieke werk, vermits iedereen nadien toch in de mogelijkheid komt het originele geluid zelf te horen)

Alle opgenomen geluidsband komt vanaf het vertrekpunt van het project op de straat terecht en wordt eraan vastgehecht of waar mogelijk ingegraven.

Op die manier wordt het geluid van iedere specifieke plaats, gefixeerd op die plaats zelf.

LEGENDE:

traject: Kongostrat
 Minnemeers
 Baudelopark
 Bibliotheekstraat
 Bij St. Jakobs
 Belfortstraat
 Botermarkt
 Belfort
 Magelienstraat
 Kalandenberg
 Koestraat
 Korte Dagsteeg
 Walpoortstraat
 St. Pietersnieuwstraat
 St. Pietersplein
 Kunstlaan
 Citadelpark
 Citadellaan

----- = gevolgd traject van het "KLANKSPOOR"

• • = plaatsen waar de tape kan worden ingegraven